

første og vigtigste Spørgsmaal er hvad forstaaes ved Tumult? Grundlovens § 93 siger: „Borgerne have Ret til at samles ubevæbnede. Offentlige Forsamlinger har Politiet Ret til at overvære. Forsamlinger under aaben Himmel kunne forbydes, naar der af dem kan befrygtes Fare for den offentlige Fred“. Nu er det jo naturligtviis i paakommende Tilfælde Politiet, der maa afgjøre, om der er Fare for den offentlige Fred, og paa ingen Maade de Tilstedeværende. Naar altsaa Politiet seer, at en Forsamling under aaben Himmel efter dets Mening antager en Karakter, som medfører Fare for den offentlige Fred, saa forbyder det en saadan Forsamling, og enhver Mand, der efter dette Forbud bliver tilbage, er Tumultuant, han tager Deel i Dpløbet. Nu kommer § 94, som siger, hvad der skal gøres med Hensyn til Dpløb: „Ved Dpløb maa den væbnede Magt, naar den ikke angribes“ — den kan altsaa godt være tilstede; Politimesteren kan kalde Borgerne til Hjælp, og Stadthauptmanden kan paa egen Haand kalde Borgerne sammen, stille dem op, kort sagt, have dem paa rede Haand, det er Noget, han efter min Overtydning er fuldt berettiget til, naar han troer, der er Fare paa færde, ja han er endog saa forpligtet dertil, thi hvad er han ellers Stadthauptmand for — men han tør ikke lade dem stride ind, uden at Politiet forlanger det — altsaa: „Ved Dpløb maa den væbnede Magt, naar den ikke angribes, kun indskride, efterat Mængden 3 Gange i Kongens og Lovens Navn forgyæves er opfordret til at adskilles.“ Naar man fastholder disse Bestemmelser, saa er man aldeles ikke i Tvivl om, hvorledes der skal handles i Tilfælde af Dpløb; den bevæbnede Politimagt, nemlig i Rjbstæderne Borger- og Brandkorpsene og i Rjøbenhavn Borgervæbningen, har under saadanne Omstændigheder kun at melde sig hos Kommandanten; de skulle være paa rede Haand til at møde. Der er for al Militairstyrke to forskjellige Maader at være paa rede Haand; den ene, færdig, bevæbnet, hjemme, rolig ventende paa Ordre; den anden, mødende efter Ordre paa Alarmpladsen og ventende der under Gevær, hvad der skal skee — og jeg vil gaae saavidt og sige, at enhver Borger, der hører til et borgerligt Politikorps og forbliver paa et Sted, hvor der er Dpløb, efterat det er

forbudt at være der, og ikke gaaer hjem og holder sit Rørtgevær eller Bøsse paa rede Haand, han har forsvømt sin Pligt. Her i Forsamlingen har man slet ikke Tølelsen af den Art Pligter, dem glemmer man, men derfor ere de ikke mindre. Naar der her var en dybere Pligtsølelse af denne Art tilstede, saa vilde man meget bedre forslaae dette Forslag. Men jeg begriber overordentlig godt, at man ikke forstaaer det, fordi man, førend man vil træffe en Foranstaltning af denne Art, først vil komme bort fra en sørgelig Grundring — man vil lade en Tid ligge derimellem, man synes ikke om at blive ført tilbage dertil. Det er vistnok en af de Grunde, som saa let kunne komme til at opvække en vis Modbydelighed, ikke imod Forslaget i dets nuværende Form, thi det kan jo faae en anden, men i det Hele derimod, at man forlanger, at Foretagender af den deri omhandlede Art skulle stemples som Noget, der er utilfladeligt, som Noget, der ikke burde finde Sted, og som Noget, der bør bødes for, naar det har modsørt Stade. Jeg skal nu gaae over til Lovens enkelte Paragrafer og begynde med den sidste. Naar der deri tales om at være „frivillig“ tilstede, ved en Sammenrøttelse eller et Dpløb, da maa det forstaaes saaledes, at Ingen kan være frivillig tilstede uden de, som ere der uberettigede; thi frivillig at understøtte Politiet bestaaer ikke i, personlig at løbe hen og gribe Folk i Maffen, men det bestaaer i, frivillig at stille sig under Politiets Kommando, men saa hører Frivilligheden op, saa er man der under Befaling. Enhver derimod, som frivillig bliver paa Stedet, har Intet der at bestille, og det er det Simpleste, der kan forlanges, at den, der er bleven tilbage paa et Sted, hvor der er erklæret at være Dpløb, ogsaa tager Deel i at bøde Penge for den Stade, der fleer. Den derimod, der vil tjene som god Borger, han melde sig til Politiet og siger: Jeg staaer til Raadighed og gjør, hvad man befaler mig — og det gaaer da med ham lige som med den, der stiller sig hen ved en Sprøite og pumper, han har opgivet sin Frivillighed og maa lytse den Mand, der styrer Pumpen. Det ærede Medlem for Holbek Amts 5te Valgkreds (C. Rimestad) har fundet saa mange Betæneligheder ved Udsprelsen af dette Forslag;